

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat B klaget over advokat A.

Sagens tema:

Advokat B, der repræsenterede rekviritus, X A/S, i en bevissikringssag for fogedretten, har klaget over, at advokat A, der repræsenterede rekvirenten, Y A/S, i samme sag, har tilsidesat god advokatskik ved efter ved en kommunikationsfejl at være kommet i besiddelse af en mail med salgstal, som advokat B sendte til fogedretten med henblik på deponering, at have udleveret oplysningerne til sin klient, samt ved gennem 4 måneder at have undladt at oplyse advokat B om, at han havde modtaget oplysningerne.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 2. oktober 2012.

Sagsfremstilling:

Advokat A repræsenterede Y A/S i sag om markedsføringskrænkelser, som var anlagt mod X A/S, og hvorunder det blev gjort gældende, at sagsøgte markedsførte efterligninger af sagsøgers [...] -produkter. Advokat B repræsenterede under sagen X A/S.

Advokat A indleverede den 12. juli 2011 en rekvisition om bevissikring til fogedretten. Anmodningen vedrørte udlevering af salgstal i forbindelse med X A/S' påståede krænkende salg af [...].

Det blev efter et længere forløb ved fogedrettens mellemkomst aftalt, at X A/S, i stedet for at bevissikrings sagen blev fortsat, skulle deponere oplysningerne om salgstal i fogedretten. Fogedretten skulle udlevere oplysningerne til Y A/S ved endelig upåanket dom vedrørende spørgsmålet om krænkelse af Y A/S' rettigheder, som skulle udskilles til selvstændig afgørelse efter retsplejelovens § 253. En procesaftale herom blev indgået den 10. januar 2012 og underskrevet af advokaterne.

I e-mail af 21. februar 2012 til Fogedretten [...] skrev advokat B's sekretær bl.a.:

"[...]

Med henvisning til procesaftale samt tidligere korrespondance sendes vedhæftet underskrevet erklæring fra vores klient, X A/S samt erklæring fra vores klients revisor. Revisor har sendt begge erklæringer med almindelig post til fogedretten [...].

Modpartens advokat, A, er cc på denne mail.

[...]".

Det fremgår af e-mailen, at mailen blev fremsendt til advokat A via [...] som cc adressat.

Advokat B blev først i forbindelse med en telefonsamtale med advokat A den 22. juni 2012 om muligheden for at indgå et forlig opmærksom på den begåede fejl.

Advokat B skrev den 19. juli 2012 til advokat A og bad ham om at bekræfte, at han omgående havde slettet de pågældende fortrolige erklæringer, ligesom han bad ham om at bekræfte, at han ikke havde videregivet erklæringerne eller oplysningerne til tredjemand, herunder hans klient. Advokat B gjorde i skrivelsen endvidere opmærksom på, at det var hans opfattelse, at enhver videregivelse eller lagring af oplysninger, som nogen som led i sit virke som advokat utilsigtet og uberettiget måtte komme i besiddelse af ville indebære et brud på tavshedspligten og dermed en overtrædelse af god advokatskik. Advokat B bad endvidere om at få oplyst, hvorfor advokat A først havde gjort opmærksom på forholdet 4 måneder efter, han havde modtaget oplysningerne.

Advokat A bekræftede i et brev af 31. august 2012, at han som cc-modtager havde modtaget den mail, som advokat B's sekretær den 21. februar 2012 havde sendt til fogedretten med de deponerede oplysninger, og at han havde videregivet oplysningerne til sin klient.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat B har påstået, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved efter ved en kommunikationsfejl at være kommet i besiddelse af en mail med salgstal, som advokat B sendte til fogedretten med henblik på deponering, at have udleveret oplysningerne til sin klient, samt ved gennem 4 måneder at have undladt at oplyse advokat B om, at han havde modtaget oplysningerne.

Advokat B har til støtte herfor særligt gjort gældende, at advokat A til sin klient har videregivet oplysninger, som han utilsigtet var kommet i hans besiddelse, og det lå forudsætningsvis i tilblivelsen af procesaftalen, at der var tale om fortrolige oplysninger, hvilket ligeledes under hele sagen var gjort gældende af X A/S. En sådan videregivelse af oplysninger er udtrykkeligt forbudt i henhold til de engelske advokatetiske regler. De engelske og de danske advokatetiske regler bygger på de samme principper, og hverken retsplejeloven eller de advokatetiske regler gør udtømmende op med fortolkningen af begrebet god advokatskik. Et forbud mod videregivelse af oplysninger som utilsigtet er kommet i en advokats besiddelse kan derfor også rummes i de danske advokatetiske regler.

Indklagede:

Advokat A har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at han er kommet i besiddelse af oplysningerne ved en fejl begået af advokat B, og der er ikke tale om, at han uberettiget er kommet i besiddelse af oplysningerne, da de er blevet sendt til ham. Det er advokat B, der ikke har sikret fortrolighed med de oplysninger, som var undergivet tavshedspligt i forhold til hans klient. Han har ingen tavshedspligt overfor advokat B's klient, men alene tavshedspligt overfor sin egen klient. Der eksisterer ikke i de danske advokatetiske regler bestemmelser om, at en advokat skal være begrænset i at bruge oplysninger, som han lovligt er kommet i besiddelse af, og retsplejeloven og de danske

advokatetiske regler gør op med, hvilke pligter, der påhviler danske advokater i forbindelse med deres erhvervsudøvelse

Advokat A har endvidere anført, at der ikke består nogen pligt for ham til løbende at informere advokat B om, hvilke meddelelser denne tilstiller ham. Han kunne selv via sin afsendelsesdokumentation (sendt post) have orienteret sig om, hvad han og hans medarbejdere havde sendt.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokat A modtog oplysningerne om salgstal ved en fejl begået af advokat B eller dennes medarbejder. Advokatnævnet finder ved afvejningen af advokat A's klients interesser og hensynet til den fejl, som skete på advokat B's kontor, at advokat A ikke har tilsidesat god advokatskik ved at bruge oplysningerne i varetagelsen af sin klients interesser.

Advokatnævnet finder, at advokat A heller ikke har tilsidesat god advokatskik ved ikke straks efter modtagelsen at have orienteret advokat B om modtagelsen. Advokatnævnet har herved lagt vægt på, at det fremgik af selve mailen, at denne var sendt cc modpartens advokat, og at det således var tydeligt for både afsenderen, fogedretten og modparten, hvad der var sket.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat A ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor advokat A.

Herefter bestemmes:

Advokat A frifindes.

På nævnets vegne

Jørgen Lougart